

x
x x

О, срамъ на тебъ , който , първа ,
Продайчески оуети
Младенческитъ ми надъжди ,
И не найрави да изгуби
Въсн орфейскиитъ си мерзи !

О, срамъ на тебе , срамъ на тебе ,
Жена , който ме покри
Съ жъти и мранъ , и обезплоди
Моитъ юнощески сили
Отъ ти си свѣтълитъ ми дни !

Стрига на жи си , дѣти ' не мога
Да вървамъ вече въ любовожа !
Невинностожа ми жи попитка ,
Ти ме научи да заосновѣ
И да прѣзирашъ хубостожа !

Парачице , какво е истино ,
Отъ тебе се научихъ азъ !

